

PAGINĂ DE NEUITAT ÎN ISTORIA PARTICIPĂRII SPORTIVILOR NOȘTRI LA OLIMPIADE

(Urmare din pag. 1)

neret, dind posibilitate de afirmare talentelor, din rindul cărora cresc campioni mondiali și olimpici.

Cele 20 de titluri olimpice, cele 18 medalii de argint și cele 17 de bronz (deci un total de 53 de medalii, obținute în toate cele 12 sporturi la care s-a participat aici, la Los Angeles) constituie un record absolut al participării sportivilor români la Jocurile Olimpice, în urma unei evoluții remarcabile, răsplătite cu entuziasme aplauze de către publicul spectator în arenele

chinuitoarea așteptare până la startul care trebuie să materializeze și talentul și singura. Atunci, pe podium, privirea se pierd în zări, gîndurile zboară spre casă, spre cei dragi. Se înalță drapelul țării și se intonează Imnul patriei, în cinstea campionului olimpic.

Din rîndurile delegației noastre olimpice, 94 de sportivi și sportivi vor cobori marș, 14 august, după-amiază, din avionul care îi va aduce de la Los Angeles, cu medalii olimpice pe piepturi, deoarece echipele lor medallate, deși sînt trecute în clasamente cu o singură me-

După încheierea serilor de gimnastică, s-a trecut din sală în „craterul” uriaș al stadionului Coliseum, evoluțiile atletelor noastre Doina Melinte, Anisoara Stanciu și Maricica Puică atrăgînd admirația spectatorilor americani, care le-au considerat printre vedetele de frunte ale Olimpiadei de aici.

Ivan Patzalchin încheie cu o medalie de aur a cincea sa participare la J.O., o prodigioasă carieră. Canotoarele au fost și ele la înălțime. Luptătorii Ion Draica și Vasile Andrei, ca și halterofilul Nicu Vlad — învingători la capătul unor splendide eforturi, Mihaela Loghin — cu un centimetru care a despărțit-o de aur, Anca Pătrășcoiu — prima Olimpiadă, prima medalie... Pentru fiecare dintre medaliați vom avea de scris, de povestit.

Deocamdată, ne luăm rămas bun de la gazde, de la zecile și sutele de mii de spectatori care și-au încurajat cu pasiune sportivii, indiferent de locul ocupat, dar care au îndrăgit și pe alți sportivi, cum au fost și ai noștri.

Acum ne așteaptă avionul TAROM pentru a ne înapoi acasă, dornici cu toții să ne vedem patria, pe cei dragi.

TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÎNEȚE...

Simona Păucă nu a împlinit 15 ani și aurul olimpic îi împodobește de-acum pieptul încă firav. Iar cîne primește lauri olimpici este, de bună seamă, un mare sportiv. Chiar dacă păstrează încă toată candoarea copilăriei, vîrstă din care nici nu a ieșit bine, Simona este cea mai tinără medallată cu aur a României la Los Angeles. Tinerețea sa entuziastă, tinerețea sportului românesc...

La 34 de ani, Maricica Puică cîștigă bătălii cu timpul, cîștigă lauri olimpici, întrecе atlete care a-bia se nășteau cînd ea începuse lungă-i alergare. Superbă izbîndă! Și tot la 34 de ani, legenda se scrie încă sub ochii noștri, plini de admirație: Ivan Patzalchin își regăsește forța tinereții de la Xochimilco — a-vea atunci 18 ani! — lîngă înțelepciunea maturității, împlinindu-și în chip magnific o carieră unică. Avîndu-l alături pe mai tinărul Toma Simionov, într-o bar-

că a victoriei pentru România. În numele acestei victorii, rivalitatea marilor noastre cluburi Dinamo și Steaua a devenit, iată, o pilduitoare alăturare...

Simona Păucă — Maricica Puică și Ivan Patzalchin. Două generații. Iar între ele atîtea altele, într-o continuă succesiune. Ecaterina Szabo și coechipierele sale, Valeria Răcilă și dirzele sale colege din noua noastră flotilă de aur, doi dintre cei mai surprinzători campioni olimpici — canotorii Toma și Iosub —, Draica, Andrei, Vlad sau Becheru, Anisoara Stanciu sau Doina Melinte, fetele din caiacul de 4 — Agafia Constantin, Nastasia Ionescu, Tecla Marinescu, Maria Ștefan. Aurul sportului românesc. Resursele, vitalitatea, forța și posibilitatea de afirmare a tuturor generațiilor. Tinerețea fără de bătrînețe a sportului românesc...

Geo RAEȚCHI

Festivitate de premiere la canoa dublu — 500 de metri. Învingători, sportivii iugoslavi Ljubek și Nisovici, încadrați de Patzalchin și Simionov (locul II) și Miguez — Suarez, Spania (locul III)

Laserfoto: A.P. — AGERPRES

sportive olimpice, larg consemnate în presă și prezentate, cu numeroase reluări, la televiziune.

Noi, cei care am avut fericirea să fim martorii oculari ai acestor performanțe deosebite, să trăim lîngă sportivii noștri momentele de eforturi, de încordări pentru obținerea medaliilor de aur, argint și bronz, am simțit emoțiile sincere ale acestor bravi sportivi români medaliați, tinere și tineri dirji, combativi, dar sensibili atît la victorii, cit și la înfrîngerii, cu lacrimi în ochi, și de bucurie, și de necaz.

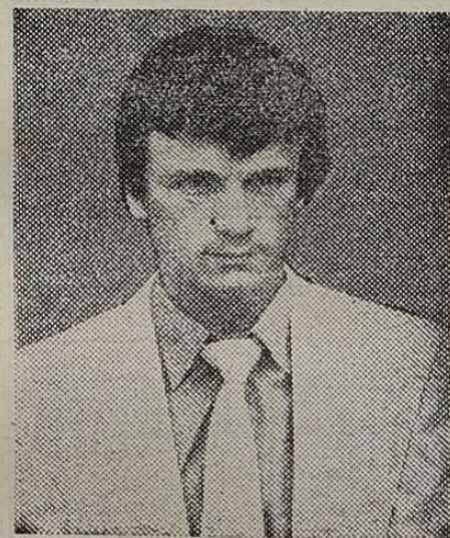
I-am privit în momentele ceremoniilor de premiere, atunci cînd, eliberați de eforturi și emoții, trăiau intens clipele fericite ale izbînzii asigurate de muncă, pregătire, încordare, de multe ori de

dalie, li se conferă mai multe, fiecareia dintre componenții cîte una. Ei s-au numărat printre protagoniștii întrecerilor olimpice de la Los Angeles, îndeosebi la gimnastică, atletism, canotaj, lupte, haltere și caiac-canoe și au realizat performanțe excelente, printre care 6 noi recorduri olimpice.

Va fi greu să uităm memorabilele gale ale gimnasticii de la Pauley Pavillon, cînd echipa României a cucerit titlul suprem, întrecînd formația Stateilor Unite, cit și „duelul” dintre Ecaterina Szabo și Mary Lou Retton, încheiat cu victoria netă a sportivei noastre. Sau, cum să uităm saltul excepțional făcut de Simona Păucă în ierarhia mondială a gimnasticii feminine, îndeosebi cucerirea unei medalii de aur.

FINALELE TURNEULUI OLIMPIC DE BOX

Mircea Fulger — medalie de bronz

După două săptămîni de întreceri, sîmbătă, pe ringul de la „Memorial Sports Arena”, din Los Angeles, s-au disputat finalele. În singura zi de odihnă pe care au avut-o (vineri) finaliștii au încercat să-și adune forțele pentru ultima și cea mai importantă bătălie, cea care avea să-i stabilească pe cei 12 campioni olimpici. În această ultimă zi, cea a decernării medaliilor, printre laureații care au urcat pe podiumul de premiere a fost și reprezentantul nostru Mircea Fulger. După cum se știe, el a reușit să cucerească medalia de bronz la categoria ușoară. Este o performanță meritorie pentru care Mircea Fulger merită felicitări.

Dintre cele 12 finale programate au avut loc doar 10, deoarece la categoria „semimuscă” S. Todisco (Italia) și la „semigrea” K. Barry (Noua Zeelandă) nu au putut susține

meciurile, fiind accidentați. Această ultimă gală a oferit spectatorilor și specialiștilor o mare surpriză: campionul european și mondial Francesco Damiani (Italia) a fost învins la puncte, în cadrul categoriei supergrea, de către americanul Tyrell Biggs! De remarcat faptul că Biggs și colegii săi de echipă au reușit să cucerească cele mai multe medalii de aur în turneul olimpic de box — 9! Celelalte trei titluri au revenit, cite unul, Italiei, Coreei de Sud și Iugoslaviei.

REZULTATELE TEHNICE ALE FINALELOR. Semimuscă: Paul Gonzales (S.U.A.) c. ne-prezentare Salvatore Todisco (Italia); muscă: Steven McCrory (S.U.A.) b.p. (4-1) Redzep Redzepovski (Iugoslavia); cocoș: Maurizio Stecca (Italia) b.p. (4-1) Hector Lopez (Mexic); pană: Meldrick Taylor (S.U.A.) b.p. (5-0) Peter Konyegwachia (Nigeria); semiușoară: Pernell Whitaker (S.U.A.) b.ab. 2 Luis Ortiz (Porto Rico); ușoară: Jerry Page (S.U.A.) b.p. (5-0) Dhawee Umponmaha (Thailandă); semimijlocie: Mark Breland (S.U.A.) b.p. (5-0) Young Su An (Coreea de Sud); mijlocie mică: Frank Tate (S.U.A.) b.p. (5-0) Shawn O'Sullivan (Canada); mijlocie: Joon Sup Shin (Coreea de Sud) b.p. (3-2) Virgil Hill (S.U.A.); semigrea: Anton Iosipovici (Iugoslavia) c. ne-prezentare Kevin Barry (Noua Zeelandă); grea: Henry Tillman (S.U.A.) b.p. (5-0) Willie Dewit (Canada); supergrea: Tyrell Biggs (S.U.A.) b.p. (4-1) Francesco Damiani (Italia).

● Flacăra olimpică aprinsă la 28 iulie de fostul decatonist Rafter Johnson (campion olimpic în 1960) nu va fi stinsă niciodată! Spre deosebire de celelalte ediții ale Jocurilor Olimpice, de data aceasta, după încheierea întrecerilor, „focul sacru”, adus din străvechea Olimpia, din Peloponez, va fi dus la Muzeul sporturilor din Los Angeles unde va rămîne peste ani și ani, amintind generațiilor viitoare de acest mare eveniment sportiv. Jocurile celei de a XXIII-a Olimpiade moderne ● Dar, aproape de Olimpia, maratonista elvețiancă Gabriele Andersen-Schiess care a terminat cel 42,195 km deshidratată și total epuizată, dar care a găsit țaria să refuze orice ajutor (care i-ar fi atras descalificarea) și să treacă, totuși, linia de sosire, a fost invitată de Comitetul olimpic eien să petreacă cîteva zile la Olimpia. În invitație se arată că Gabriele Andersen-Schiess a ilustrat, prin comportarea sa, spiritul olimpic, aducîndu-și contribuția la înțelegerea idealurilor care guvernează aceste întreceri născute. În Grecia, cu aproape 3000 de ani în urmă ● Relatînd despre succesul săritoarelor noastre în lungime a agenția „Reuter” subliniază că acesta a fost o victorie de excepție, ocuparea locurilor unu și doi fiind un fapt care s-a întîmplat foarte rar la această probă. Ba, dacă ne este îngăduit să completăm informația corespondentului agenției engleze, vom arăta că în istoria olimpică a săriturii în lungime (care numără zece ediții, adică din 1948 și pînă astăzi) n-a mai existat nici o situație asemănătoare, ca două atlete din aceeași țară să fie clasate pe locurile 1 și 2! ● Marocanca Newal El Moutawakil (22 ani) și-a

făcut debutul în atletism ca sprinteră, antrenorul său stătînd-o mai apoi să se dedice însă curselor de 400 mg, pentru care a răta certe aptitudini. Sfatul a fost foarte inspirat și în anul 1982 ea a devenit campioană a Africii la 400 mg obținînd, la Cairo, la 27 august, timpul (măsurat) de 58,3. Anul trecut, la C.M. de la Helsinki a fost a șasea în una din semifinale (57,10 s) și acum, iată-o, campioană olimpică! ● Postul de televiziune „abc” care a asigurat transmisiunea întrecerilor de la Los Angeles a avut între numeroșii săi comentatori și două mari celebrități olimpice: pe înotătorul Mark Spitz (șapte medalii de aur la München '72) și pe patinatorul Eric Heiden (cinci medalii de aur la Lake Placid '80), acesta din urmă ocupîndu-se de cursele cicliste ● Arbitrul de box italian Luigi Quacci a avut de făcut față unei situații destul de rare pe ring: ambii combatanți (sud-coreeanul Shin Joon Sup și portoricanol Aristides Gonzalez, în cadrul categoriei mijlocii) lovindu-se puternic, simulan, au fost în situație de k.d. Și atunci arbitrul cu o mină număra pe unul, cu a doua pe celălalt boxer! Lupta s-a reluat însă, după ce el a anunțat „eight” (opt) și în cele din urmă victoria l-a fost acordată lui Joon Sup. ● Intre concurențele de la lungime, Carol Lewis este sora cvadruplului campion Carl Lewis, iar Jackie Joyner este soră a cîștigătorului triplusaltului, Al Joyner. Și, deși fiecare dintre ele își propusesse să obțină medalia de aur, pentru completarea bilanțului familiei respective, obiectivul lor nu s-a realizat! ● Handbalistele iugoslave, campioane olimpice, au fost indiscutabil cele mai bune în turneul de la Los Angeles. Ele au obținut cinci victorii, din cinci meciuri, realizînd un golaveraj de

Sportul a creat multe legende, datorită unor oameni de... legendă. Unul dintre aceștia este atletul Carl Lewis care a izbutit să cîștige acum patru medalii de aur (100 m, 200 m, lungime și 4x100 m) cu performanțe remarcabile. Cu aceasta însă el l-a egalat doar pe marele Jesse Owens, eroul Olimpiadei din 1936...

Laserfoto: AP — AGERPRES

145-102. Golgetera formației a fost Jasna Kolar-Merdan cu 48 de puncte înscrise, adică aproape 10 goluri de meci ● Chiar dacă echipa Spaniei a fost învinsă categoric (96-65) de reprezentativa S.U.A., în finala turneului de baschet, antrenorul ibero Antonio Diaz Miguel a declarat: „Sînt totuși fericit. Este un moment istoric pentru baschetul spaniol, aflat pentru prima oară într-o finală olimpică. Echipa americană a fost formidabilă și a folosit un sistem defensiv cu care nu sîntem obișnuiți. Trebuie să tragem învățăminte și să căutăm să jucăm în a-

cest sens. Cred că viitorul este al baschetului agresiv, dar corect. Sînt foarte mîndru de echipa mea!” ● Campionul olimpic de box la categoria semi-mijlocie, Mark Breland, care este și campionul mondial, a susținut în carieră 112 partide, din care a cîștigat 111. Este, într-adevăr, un palmares impresionant ● Un palmares la fel de impresionant deține și călărețul vest-german Reinert Klimke (48 ani) campion olimpic de dresaj pe echipe la J.O. de la Tokio, Cludă de Mexico, München, Montreal și Los Angeles. Acestor succese el le-a adăugat acum un „aur” și în concursul individual! ● Judokanul japonez Hitoshi Saito (23 ani), cîștigătorul categoriei grea, are 180 cm și... 140 kg. Este lector la Universitatea din Kokushikan. Anul trecut a devenit campion al lumii, iar acum și campion olimpic. În schimb, n-a fost niciodată campion al Japoniei, fiind clasat al doilea la ultimele patru ediții ale naționalelor. În urma faimosului Yamashita, campionul olimpic la cat. open ● Rezultatele finalelor competiției demonstrative de tenis: Stefan Edberg (Suedia) — Francisco Maciel (Mexic) 6-1, 7-6 și Steffi Graf (R.F.G.) — Sabrina Goleš (Iugoslavia) 1-6, 6-3, 6-4.

Urmasa lui Fredriksson: Cu ani în urmă, Suedia a avut în caiacistul Gert Fredriksson un sportiv de mare valoare, multiplu medalliat în marile competiții mondiale ale acestei discipline (a fost, de exemplu, campion olimpic la K1 — 1000 m în 1948, 1952 și 1956 și la K1 — 1000 m în 1948 și 1956). Mai apoi însă caiacistul suedez nu s-a mai impus atît de clar, pînă acum, la Casitas, unde Agneta Andersson, în mijloc, a obținut victoria la K1 și 2 pe 500 m.

Laserfoto: AP — AGERPRES